

[Johs. Christiansen.]

at jeg kunne have stillet mit spørgsmål sådan: Er ministeren opmærksom på, at udviklingen henimod en dansk militær- og politistat er i fuldt skred, og hvad agter ministeren i den anledning at foretage sig?

Måske ville man ud fra formelle parlamentariske hensyn have kunnet gøre indvendinger mod en sådan formulering af spørgsmålet, og jeg har da valgt at stille det i den foreliggende form, men sagen er i sig selv alvorlig nok, og jeg afventer med megen opmærksomhed den højtærede ministers besvarelse af spørgsmålet.

Indenrigs- og boligministeren (Kjærboel): Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen har spurgt mig, om jeg er vidende om, at visse udskrivningskredse lader foretage politiafhøringer af værnepligtige, som af samvittighedsgrunde har begæret sig overført til civilt arbejde i tjenestetiden, og om jeg agter at skride ind mod denne praksis.

Efter loven af 20. maj 1933 om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde er det overladt til sessionerne at forlange den dokumentation, som man anser for fornøden, for at sessionerne kan tage stilling til, om ønsket om fritagelse for militærtjeneste bør imødekommes, og jeg er fuldtud vidende om, at visse udskrivningskredse anser det for mest hensigtsmæssigt at fremskaffe denne dokumentation gennem politiafhøringer af de værnepligtige. Gennem sådanne afhøringer kan sessionerne få et indtryk af, om den pågældendes ønske om at slippe for militærtjeneste skyldes økonomiske, personlige eller andre grunde, eller om ønskerne virkelig dækker over en idealistisk indstilling. Jeg kan nævne, at man i visse tilfælde på denne måde har fået konstateret, at den værnepligtige slet ikke selv havde nogen overbevisning, men blot var blevet overtalt af sin arbejdsgiver til at søge civilt arbejde. Efter at den værnepligtige så er blevet vejledet om tjenestetiden, arbejdsforhold m. v., har han trukket sin ansøgning om civilt arbejde tilbage.

Det ærede medlem vil måske mene, at disse oplysninger lige så godt kunne komme frem, hvis man udspurgte den pågældende på sessionen. Dette er imidlertid ikke tilfældet. Erfaringen viser, at den værnepligtige udtaler sig friere overfor politibetjen-

ten, end når han står foran sessionens medlemmer. Ofte er de unge mennesker så stærkt påvirket af situationen, at det er vanskeligt at få noget virkeligt ud af dem på sessionen. Det har også en vis betydning for sessionen, at den i kraft af politirapporter er bekendt med den unge mands indstilling og forhold, den dag han møder på sessionen. Jeg kan oplyse, at ministeriet selv i enkelte tilfælde har foranlediget politiafhøringer ikke blot af den værnepligtige, men også af de to vidner, der har attesteret andragendet. Jeg kan slet ikke se, at der skulle være noget odiøst ved denne fremgangsmåde, som faktisk gør det lettere for sessionen at skønne over ægtheden af de unges påstand om ikke at ville forrette militærtjeneste, og det ærede medlem er sikkert enig med mig i, at dette må være sessionens opgave. Det er iøvrigt den almindelige måde indenfor administrationen til at få sager oplyst på. Indsendes der ansøgning om indfødsret, fri proces, adoption m. v., starter sagen normalt med, at der optages politirapport. Endelig kan jeg oplyse, at denne fremgangsmåde også benyttes i andre demokratiske lande, f. eks. Holland, og jeg finder ud fra de her anførte betragtninger ingen anledning til at forlange denne praksis ændret.

Johs. Christiansen: Jeg beklager i allerhøjeste grad, at den praksis, som jeg her har omtalt, ikke kan blive taget op til revision i indenrigsministeriet. Jeg begriber ikke, at man ikke anser en attestation, afgivet af to troværdige og ansete mænd på stedet, for at være fyldestgørende. Det må den ifølge sin natur være, det er den i en række andre forhold, og jeg må henstille til den højtærede minister at prøve at finde frem til en anden praksis end den, man her er kommet ind på.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om ændring i lov om udøvelse af lægegerning.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 4010).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 107 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den følgende sag var:

Tredie behandling af forslag til lov om ændring i lov om udøvelse af tandlægevirk-somhed.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 4010).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 117 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Derpå foretoges:

Tredie behandling af forslag til lov om euforiserende stoffer.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 4010).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 118 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Man gik derefter til:

Tredie behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse m. v.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3274; udvalgets tillægsbetænkning findes i tillæg B. sp. 553).

Udenfor tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til for-handling.

Ordføreren (Axel Ivan Pedersen): Ved anden behandling af indfødsretslovsforslaget kunne jeg meddele, at der, siden indfødsretsudvalget havde afsluttet sit arbejde og afgivet betænkning den 22. marts, var indkommet en del ansøgninger, som var færdigbehandlet i ministeriet, og at det derfor var muligt, at udvalget i tillægsbetænkningen sammen med indenrigs- og boligministeren ville stille yderligere ændringsforslag. I et længere møde, hvorunder udvalget har haft samråd med ministeren, har vi behandlet disse ansøgninger, og som det fremgår af det i tillægsbetænkningen stillede ændringsforslag, indstilles yderligere 53 ansøgere til optagelse på folketingsårets anden indfødsretslov.

Herefter bliver det samlede resultat af udvalgets arbejde i folketingsåret 1954—55, at man har holdt 21 møder og behandlet 1 016 sager. Af ansøgerne er tilsammen 861 optaget på de to indfødsretslove. 91 ansøgere er indstillet til afslag, og 3 sager er udsat til senere afgørelse, da man har ment det nødvendigt, at der indhentes yderligere oplysninger. Om de resterende ansøgninger kan det oplyses, at visse formelle betingelser må opfyldes, inden de pågældende ansøgere kan optages på et lovforslag. Af de ovennævnte 861 personer tilhører 55 den særlige kategori, der falder ind under reglerne i lov nr. 379 af 12. juli 1946. Af egentlige naturalisationer er der herefter 806; det drejer sig om 349 mænd og 457 kvinder.

Med disse bemærkninger skal jeg på udvalgets vegne anbefale det stillede ændringsforslag og derefter lovforslaget til vedtagelse.